

OKRESNÁ PROKURATÚRA RUŽOMBEROK
Dončova 8, 034 53 Ružomberok 1

Číslo: Pv 599/19/5508-42
EEČ: 2-42-649-2021

Ružomberok 24.09.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, odsek 3 písmeno d Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Ružomberok

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, odsek 3 písmeno d Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

ako manžel XXXXX, rod. XXXXX, nar. XXXXX, a otec mal. XXXXX, nar. XXXXX, obaja t. č. s trvalým bydliskom XXXXX – XXXXX, XXXXX XXXXX, v období od roku 2013 do polovice júla 2017, kedy bývali v spoločnej domácnosti na ul. XXXXX v Ružomberku – XXXXX, a následne od polovice júla 2017 do polovice júla 2019, kedy bývali v spoločnej domácnosti v rodinnom dome na ul. XXXXX XXXXX v XXXXX, okres Ružomberok,

- svojej manželke XXXXX pod vplyvom alkoholu, kedy bol agresívnejší, pravidelne vulgárne nadával, fyzicky ju napádal a ponižoval, pričom slovne útočil aj na svojho syna XXXXX,

- od druhej polovice júla roku 2017 začal nadmerne požívať alkoholické nápoje a

chodiť domov opitý, pričom bol vždy agresívny a vulgárne nadával XXXXX slovami: „ty kurva, ty piča, chodíš do mesta trtkat“,

- jeho správanie bolo sprevádzané agresivitou, ktorá sa prejavovala aj v tom, že keď prišiel domov opitý a prišiel ku XXXXX, žiadal od nej sex a keď ho odmietla s odôvodnením, že je opitý, začal jej pred deťmi vulgárne nadávať: „ty kurva, ty piča“, pričom toto pravidelne opakoval a vulgárne nadával, čím spôsoboval XXXXX aj deťom stres,

- rovnako často svoju agresivitu obrátil voči mal. XXXXX, ktorému nadával slovami: „ty retard, ty kokot“,

- v presne nezistený deň vo februári 2018 asi o 19.00 h XXXXX prvýkrát fyzicky napadol takým spôsobom, že po tom, čo prišiel opitý domov, sa začal pýtať na syna XXXXX, pričom sa začal vulgárne vyjadrovať na jeho adresu slovami: „kde je ten retard, zase neni doma, zase nič nerobí, keď príde, tak ho zmlátim“ a keď prišiel mal. XXXXX domov, obvinený ho chcel zbiť, pričom XXXXX sa syna zastala, čo spôsobilo, že popri tom, ako jej nadával, ju udrel päťou tri krát do oblasti chrbta,

- k ďalším fyzickým útokom dochádzalo pravidelne, keď chcel ísť mal. XXXXX von za kamarátmi a XXXXX ho chcela brániť, pričom pri týchto situáciách ju obvinený udieral päťami a fackami, keď k takýmto útokom dochádzalo minimálne dva krát týždenne,

pričom týmto svojim konaním manželku XXXXX a mal. syna XXXXX ponižoval, vulgárne im nadával a vyvolával u nich pocity strachu a stresu, čo malo mať za následok ich sústavnú psychickú záťaž a zhoršenú kvalitu života do polovice júla 2019, kedy sa od obvineného odsťahovali do Bratislavy,

Okresnému úradu Ružomberok, odboru všeobecnej vnútornej správy,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Vyšetrovatelka Okresného riaditeľstva PZ, Odboru kriminálnej polície PZ v Ružomberku (ďalej len „vyšetrovatelka PZ“) uznesením č. ČVS:ORP-353/VYS-RK-2019 zo dňa 26.11.2019 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začala trestné stíhanie vo veci zločinu týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona a zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona pre skutok, že

manžel XXXXX, nar. XXXXX, mal pod vplyvom alkoholických nápojov v lete 2016 v presne nezistený deň v presne neurčenom mieste bydliska v izbe vyzliecť donaha svoju dcéru XXXXX, nar. XXXXX, a túto mal nahú obchytávať po tele, následne v období od polovice júla 2017 do polovice júla 2019 na adrese bydliska XXXXX, XXXXX XXXXX, kde bývali v spoločnej domácnosti, mal svojej manželke pod vplyvom alkoholu pravidelne vulgárne nadávať a fyzicky ju napádať, mal slovné útočiť na svojho syna XXXXX, nar. XXXXX, prvý krát manželku fyzicky

napadol vo februári 2018 v čase okolo 19.00 h na adrese, kde spolu bývali a to takým spôsobom, že ju pri tom ako jej nadával tri krát udrel päšťou do oblasti chrbta a vždy, keď chcel zbiť jej syna XXXXX, bránila ho a tak ju manžel udieral päšťami a fackal, kde k takýmto útokom dochádzalo minimálne dva krát týždenne, čím im mal spôsobovať sústavnú psychickú záťaž a zlú kvalitu života.

Vyšetrovateľka PZ ďalším uznesením č. ČVS:ORP-353/VYS-RK-2019 zo dňa 09.03.2021 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesla XXXXX, nar. XXXXX, obvinenie zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s použitím ustanovenia § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je popísaný vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Vyšetrovateľka PZ mi po skončení vyšetrovania predložila vyšetrovací spis s návrhom na podanie obžaloby pre vyššieuvedený zločin. Preskúmaním vyšetrovacieho spisu som zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Obv. XXXXX pri jeho dvoch výsluchoch konaných v dňoch 06.04.2021 a 20.07.2021 pred vyšetrovateľom PZ využil svoje právo v zmysle § 34 ods. 1 Trestného poriadku a k vznesenému obvineniu odmietol vypovedať. Uviedol len to, že keď jeho bývalá manželka XXXXX od neho odchádzala, povedala mu, že ho zruinuje a deti poštvala proti nemu. Pri výsluchu pred vznesením obvinenia ako svedok, resp. podozrivý priznal len hádky a nadávky, ale poprel použitie fyzického násillia voči bývalej manželke a deťom.

Poškodená XXXXX pri jej výsluchu po vznesení obvinenia dňa 17.06.2021 formou videozáznamu na kameru podľa § 134 ods. 4 Trestného poriadku ako svedkyňa o. i. vypovedala, že zo začiatku, keď sa s obv. XXXXX v roku 2005 zoznámili, to bolo v pohode, ale keď sa im narodil syn XXXXX, tak obvinený začal piť, ale ešte nebol agresívny. Ale keď sa jej narodila dcéra XXXXX, po príchode z pôrodnice ho našla ležať opitého a syn pri ňom hladný plakal. Keď čakali narodenie dcéry XXXXX a po presťahovaní do XXXXX v roku 2013 sa to začalo viacej stupňovať, začal byť agresívny na ňu, na jej mamu a trochu aj na ich syna XXXXX, pričom im tiež nadával. Na lekárskom ošetrení nebola, až k tomu nedošlo, ale raz sa stalo, že obvinený chcel dať dcére XXXXX facku do tváre, ona sa postavila medzi nich a dostala ju namiesto nej. K dcéram sa inak správal dobre, aj k XXXXX, ale keď si vypil, bol k nemu taký agresívnejší a nadával mu, že je retardovaný. Asi v roku 2016 sa zobrali. Potom v roku 2017 mala jej bývalá svokra úraz a museli sa presťahovať do XXXXX. Zo začiatku to bolo v poriadku, ale potom obvinený začal znovu požívať tvrdý alkohol, chodil opitý a býval agresívny aj voči ich synovi XXXXX. „Človek“ dostal nejakú bitku, to bolo tak 2 – 3 krát do mesiaca, ale nebolo to na lekárske ošetrenie, nebolo to až také vážne, boli to len modriny na ruke a na chrbte, nie na tvári. Najhoršie to znášala najmladšia dcéra XXXXX, ktorá začala plakať, keď bol opitý a vrieskal. Niekedy v roku 2019 prišiel obvinený domov opitý, začal robiť cirkus a povedal, že keď príde chlapec domov, tak ho dobije, preto sa pred ním zamkla s dcérami v izbe. Na druhý deň odišla s deťmi na prázdniny ku svojej mame do XXXXX a keď jej zavolała bývalá svokra, že nech sa už nevracajú a nájdú si nové bývanie, už sa do XXXXX nevrátili. S obvineným žili spolu 14 rokov, z toho posledné 4 roky boli manželia a ich manželstvo rozviedol Okresný súd Ružomberok dňa 03.04.2020. S obvineným sa aj hádali, a to preto, že keď bol opitý, chcel od nej

sexuálny styk, čo ona odmietla, vtedy bol agresívny a vulgárne jej nadával, aj pred deťmi. Kým spolu bývali, obvinený ju neobmedzoval a nebránil jej v prístupe k spoločným veciam, ale hovoril jej, že kupuje za jeho peniaze, že deti jedia za jeho peniaze. Raz jej povedal v roku 2019 predtým, ako odišla s deťmi do XXXXX, že ak ich syna XXXXX pustí dnu, tak ju pichne nožom. Oznámenie na Polícii však poškodená nikdy nepodala a nikdy ani neprivolala policajnú hliadku, zdôverovala sa len svojej mame, bratovi a kamarátke. Obvinený pil dosť často, takmer každý deň, keď prišiel z práce, už mal vypité a potom ešte išiel do krčmy, čo sa opakovalo asi 5 krát do týždňa. Keď sa zamestnal v XXXXX, chodil na týždňovky, v mesiaci bol 2 týždne preč a potom 2 týždne doma. Keď boli spolu, tak sa ho bála, potom už nie.

Poškodený mal. XXXXX pri jeho výsluchu pred vznesením obvinenia, vykonanom dňa 09.03.2020 formou videozáznamu na kameru podľa § 134 ods. 4 a § 135 ods. 1, 2 Trestného poriadku uviedol, že otec sa ku nemu správal zle, proste ho bil a týral, ubližoval aj mame, aj XXXXX, týral, týral aj ich, všetkých týral, jeho vyhadzoval na ulicu a musel ísť spať ku maminej kamarátke na tri dni. Uviedol, že ho otec niekedy napadol rukou, zahnal sa a potom prišla mama a ubránila ho, takže mu tú facku nedal. Toto sa stávalo často. Mal aj modriny. Otec často chodil domov opitý a škaredo mu nadával, že nepomáhal, aj k mame sa správal zle, bil ju a nadával jej, čo mu povedala sestra XXXXX, lebo on vtedy nebol doma. Pri opakovanom výsluchu dňa 17.06.2021 maloletý uviedol, že otec ho bil rukami aj päťami do ruky, do nohy, všade, a to preto, že neprišiel večer domov načas. Stalo sa to asi 6 krát, ale ho to nebolelo, zranenia nemal žiadne. Raz keď sa vracal z kostola mu mama povedala, aby nešiel domov, lebo dostane od otca a tak šiel aj s mamou spať ku kamarátovi, aby nedostali bitku. Na rozdiel od jeho prvej výpovede maloletý viedol, že k sestram sa otec správal dobre. On sa ho teraz už nebojí, predtým sa ho bál.

Mal. XXXXX pri výsluchu pred vznesením obvinenia dňa 09.03.2020 formou videozáznamu na kameru podľa § 134 ods. 4 a § 135 ods. 1, 2 Trestného poriadku odpovedala na otázky vyšetrovateľa a uviedla, že otec sa správal ku nej dobre, ak jej sestre, ale ich brata XXXXX nemal rád. Keď sa ho mama zastala, tak ju začal biť a kričať. Pamätá si, že raz sa mama zastala XXXXX keď ho otec chcel zbiť, že nechcel nosiť uhlie, postavila sa pred neho a zbil ju päťami. Uviedla, že otec chcel zbiť XXXXX, lebo bol opitý a nemal ho rád. Nechcel ho pustiť hrať futbal a vyhrážal sa mu, že ho zabije, že kde je ten hajzel a čakal ho pri bráne so sekerou. Keď sa jej brat večer vrátil z futbalu, povedala mu, že ho otec čaká so sekerou, tak šiel spať ku kamarátovi XXXXX a tete XXXXX. Otec keď prišiel z týždňovky v piatok domov, potom išiel do krčmy alebo ak mal nejakú oslavu a domov prišiel opitý, vtedy sa k mame a XXXXX správal zle, kričal a nadával im. Keď nechodil na týždňovky, býval v týždni opitý každý deň, len cez víkend bol triezvy. Ona sa ho bála, lebo stále kričal. Ku nej aj k sestre XXXXX sa však správal dobre, nikdy ich neudrel ani nezbil. Do XXXXX sa odsťahovali preto, že otec býval stále opitý, mame aj Jankovi robil zle a nechceli tam bývať. Ďalšia časť výpovede maloletej sa týkala podozrenia z jej údajného sexuálneho zneužívania obvineným, ktoré sa nepreukázalo a nakoniec ani nebolo predmetom jeho trestného stíhania.

Svedkyňa XXXXX vo svojej výpovedi o. i. uviedla, že obv. XXXXX je jej švagor a XXXXX jej bývalá švagrína. Kým bývali s ich deťmi v XXXXX, ona k nim chodila dosť často. Obvinený bol väčšinou v práci, doma bývala poškodená s deťmi. Problémom u nich boli peniaze a alkohol. Obvinený pil ako kedy, napr. nepil dva – tri mesiace, potom mali v práci akciu, chytil slinu a potiahol to, napr. keď prišiel potom

domov tak si dal. Problém bol v tom, že poškodenej vadilo, že chodil opitý a jemu vadilo to, že nemajú peniaze. Mali aj kreditnú kartu a XXXXX míňala. XXXXX chodil do práce a ak išiel nakúpiť, mal presný zoznam a kúpil to, čo bolo napísané a na čom sa dohodli. Poškodená keď mala peniaze, tak stále nakupovala, míňala tie peniaze aj na sprostosti napriek tomu, že boli v zlej finančnej situácie. Celú domácnosť ťahal obvinený a ona dostávala nejaké príspevky na deti. Čo ju svedkyňa poznala, poškodená nikdy nerobila ani len brigádu, potom bola na materskej, dostávala materskú a na syna XXXXX dostávala príspevok. Keď si obvinený vypil, ona ho zažila len veselého, nikdy nie agresívneho. Videla len jednu hádku medzi nimi, vtedy k nim prišla a poškodená jej povedala, že obvinený prišiel ožratý a išiel si ľahnúť. Ony dve sa rozprávali, potom sa obvinený vypoťácal z dverí a poškodená začala do neho hučať, že zase si pil, búchala ho od zlosti päšťami do hrude, on ju chytil za ruky a držal ju. Toto bolo jediné čo svedkyňa videla a vyšlo to od poškodenej. V XXXXX okrem tohto incidientu nič iné medzi nimi nezaznamenala, poškodená jej nikdy nič nepovedala, nestážovala si a ona ani nikdy na nej nič nevidela, že by mala na tele modriny, pritom nosila hlboký výstrih a mávala odhalené ramené. Sťažovala sa jej len na svokru a na obvineného len na ten alkohol, že si zase vypil, ale nie v zmysle, že spravil nejaký „bordel“, že by kričal, alebo že by sa hádali. Problém nastal podľa jej názoru, keď sa k nim prísťahovala mama poškodenej, ktorá sa im dosť starala do vzťahu a podľa svedkyne poškodenú huckala proti nemu, no nevšimla si, že by sa nejako viacej hádali. Ich syn XXXXX chodil v tom čase cca dva roky do špeciálnej školy v Jamníku, takže v tom čase s nimi ani nebýval a chodil domov len na víkend. Potom asi v lete roku 2018 sa obvinený s rodinou sťahovali do XXXXX. On v tom čase pracoval na píle a potom robil v XXXXX, ráno išiel do práce a prišiel poobede až ku večeru, s rodinou v podstate nebol, len cez víkendy a chodil aj na týždňovky. V XXXXX, kde svedkyňa k nim tiež chodila na návštevy s deťmi, to bolo zo začiatku celkom dobré, ale bol to svokrin dom a poškodená si so svokrou nerozumela. Tá ju chcela zapojiť do fungovania domácnosti a prác v záhrade aj okolo domu, poškodená jej však povedala, že ona robiť nebude, pričom aj ich deťom zakazovala doma pomáhať a jeť to, čo svokra navarila, takže doma nerobili nič a nepomáhali. Obvinený tak bol ako medzi dvomi mlynskými kameňmi, občas sa pohádali, ale to poškodená skôr na svokru vykrikovala, že núti deti pracovať a že sa nemá do toho starať. Poškodená chodila ku svedkyňi domov na kávu a stále sa jej sťažovala väčšinou na svokru, a na obvineného sa sťažovala, len že si vypil a že sa ožral. Svedkyňa nepostrehla na nej žiadne modriny a to by si bola všimla, keďže nosila tie tielka a výstrihy. Obdobne ani u detí nikdy nevidela modriny. Za celú dobu, čo poškodenú poznala, nikdy na nej nepostrehla známky týrania, resp. bitia. Nikdy sa nestážovala na obvineného, že by ju bil, len na alkohol. Obvinený deti zbožňuje, najviac mal rád najmladšiu XXXXX, ale k obojím dcéram mal veľmi dobrý vzťah, nikdy im neublížil. So synom XXXXX to bolo zložité, obvinený od neho čakal viac, že mu bude pomáhať a budú robiť také chlapecké veci, on to ale odmietal, lebo mu to povedala aj poškodená, že deti nebudú robiť sluhov - nebudú zametať, odnášať drevo, upratovať. Svedkyňa nikdy nevidela, že by obvinený jeho syna či ktoréhoľvek z detí zbil. Keď sa dozvedela, že ho poškodená obvinila z týrania, bola v šoku. Od roku 2019 ju ani nevidela, povedala jej, že idú na prázdniny na dolniaky, ale s tým, že sa vrátia, ale už sa nevrátili, prišla si iba po veci, v kontakte však zostali kvôli deťom. Poškodená je podľa nej falošná, prispôsobí si a povie to, čo práve potrebuje, má akoby dve tváre, aj svedkyňu za chrbtom ohovárala a keď bola u nich, smiala sa jej potom do tváre. Podľa jej názoru týmto oznámením chcela poškodená spraviť napriek, lebo zistila, že Jano si našiel

priateľku, spamätal sa po tom čo odišla a začal nový život. Svedkyňa na záver zopakovala, že počas toho, ako žili v XXXXX, alebo v XXXXX nikdy nevidela, že by obvinený poškodenú udrel, bil ju alebo sa k nej alebo ku deťom zle správal. Tu bol problém len ten alkohol, peniaze a potom problémy so svokrou. V XXXXX boli s peniazmi ešte väčšie problémy, pretože poškodená prišla o príspevok na XXXXX a potom aj o rodičovský, takže nemala žiadny príjem a vychádzali len z peňazí, ktoré zarobil obvinený.

Svedkyňa XXXXX o. i. vypovedala, že jej syn obv. XXXXX spolu s jeho bývalou manželkou XXXXX a ich tromi deťmi XXXXX sa k nej od koncom augusta 2017 presťahovali z podnájmu v XXXXX do XXXXX, nakoľko ona si zlomila nohu a potrebovala starostlivosť. Takto bývali spolu cca dva roky, až niekedy v júli 2019 nevesta odišla aj s deťmi preč. Keď bývali v XXXXX, v ich rodine prišli aj hádky, ako v každej rodine, ona k nim často nechodila, ale každý deň si telefonovali s bývalou nevestou, t. j. poškodenou a s deťmi. S poškodenou mali vtedy dobrý, normálny vzťah, pohovárali sa, občas jej povedala, že obvinený si vypil, odišiel do krčmy, ale nič nepovedala, že by jej mal ublížiť ani že ju bil. Nikdy sa nestážovala na jeho správanie, ale keď sa hádali, svedkyňa povedala, že vystrája, kričí, že sa vadia, dala jej ho k telefónu, ona mu dohovorila a bol klud. Sťažovala sa len, že si vypil a povadili sa, že jej nadával a hrešil pri hádke, nič bližšie. Účet mala poškodená, synova výplata chodila na tento účet a ona ju mala celú k dispozícii. Po príchode do XXXXX cca rok bolo ich manželstvo v poriadku, aj sa pohádali, ale so svedkyňou sa normálne zhovárali. Dôvodom hádok boli len peniaze. Obvinený išiel na týždňovku a poškodená nemala peniaze, XXXXX sa jej pýtal, kde dala celú výplatu a už bolo zle. Svedkyňa počula nejaké hádky, niekedy nerozumela, ale niekedy počula, že hrešili a nadávali si jeden druhému. Keď bolo toho moc, tak vyšla a povedala im, aby boli ticho. Tieto ich hádky boli vo zvýšenej miere cca po roku ich bývania u nej, podľa nej preto, že prestala platiť nájom 100,- Eur, lebo videla, že sa s tým šafári, aj im navarila, ale nič sa nezjedlo, zbytočne sa vyhadzovalo a poškodená povedala, že jej deti budú jesť to, čo oni chcú a nie to čo ona navarí, pričom niekedy v januári alebo februári 2019 sa kvôli tomuto s poškodenou tiež chytili. Odvtedy sa s ňou poškodená už moc nebavila a aj deťom zakazovala, aby sa s ňou zhovárali. Keď poškodená zbadala, že obvinený má vypité, tak kričala do neho a vznikla hádka. Príčinou hádok medzi obvineným a poškodenou, pri ktorých si vzájomne vulgárne nadávali bolo aj to, že ona nechodí do roboty, on si vypije a nebolo peňazí, hoci on jej dal celú výplatu, ale aj to, že deti nechceli nič doma robiť. Počas tých dvoch rokov bola poškodená stále doma, do práce nechodila a pokiaľ svedkyňa vie, ani si prácu nehľadala. Pravidelne skoro každý deň ráno odišla s deťmi do školy, malú zanesla do škôlky, potom celý deň niekde bola a prišla s nimi zo školy domov. Obvinený si vypil 1 – 2 krát do týždňa, niekedy ani raz. Svedkyňa to na ňom zbadala, aj keby vypil len jedno pivo, ale robil, zamestnaný bol a aj doma sa snažil všetko porobiť. Poškodená sa o domácnosť nestarala, nerobila nič, nepomáhala s ničím, aj keď sa to týkalo jej rodiny a ani jej deti nerobili nič. Cez prázdniny 2018 bola poškodená 5 týždňov na dolniakoch pri mame a keď prišla domov, tak sa to začalo zhoršovať a gradovať. Deti sa svedkyňi nesmeli prihovoriť, poškodená sa s ňou nerozprávala a ignorovala ju. Niekedy v roku 2019 prišla svedkyňa domov z kostola a počula krik, hádali sa medzi sebou a svedkyňa jej povedala, že si narazila palec do dverí, ale obvinený ju neudrel. Ten mal deti rád, aj syna XXXXX, ale keď ho neposlúchal a vyškieral sa mu do očí, tak mu rukou dal po zadku takú výchovnú, otcovskú, no nebil ho tak, že by ho zrúbal. Dcéry však nikdy

nebil. Obvinený v rokoch 2017 až 2019 požíval alkoholické nápoje, vypil si, ako svedkyňa už spomínala, raz alebo dva razy do týždňa, keď chodil na týždňovku, tak ho poškodená celý týždeň nevidela, niekedy prišiel len tak v nálade, inokedy prišiel opitý. Keby ho poškodená nechala, tak by si bol ľahol a čušal, ona však do neho vrtala, že zas prišiel opitý a už bola hádka. Správal sa ako kedy, keď sa viac nahneval, tak jej aj zahrešil, ale ona jemu tiež, agresívny však nebol. Raz keď sa hádali pre peniaze aj pre toho malého XXXXX, obvinený jej asi chcel dať jednu facku, ale svedkyňa sa vtedy postavila pred nich a povedala mu, že hybaj ta preč, tak nič nebolo. Okrem tejto situácie nikdy nevidela, že by poškodenú nejakým spôsobom chcel udrieť, že by ju niekedy bil. XXXXX nadával mu do sopliakov. že prečo nejde nič urobiť. Svedkyňa nevie nič o tom a pri ničom takom prítomná nebola, že by vo februári roku 2018 obvinený chcel zbiť syna XXXXX, ale poškodená sa ho zastala, tak ju mal 3 krát udrieť päťou do chrbta a vulgárne jej nadávať, aj na adresu syna. Nikdy nevidela žiadne fyzické napadnutie poškodenej jej synom, nikdy na nej nevidela žiadne modriny a táto sa jej nikdy nestážovala, že by ju bil a udrel. Poškodená v júli 2019 odišla z domu aj s deťmi ku svojej mame, neskôr si prišla pre veci na aute s nejakými mužmi, pobalila sa a odišla. Podľa názoru svedkyne celé toto je výmysel poškodenej, ktorá nikdy nebola týraná zo strany obvineného a ani deti. Ona sa nikdy o nič nestarala, nič nerobila, mala všetko, čo potrebovala a hádky medzi nimi vznikali len kvôli peniazom a kvôli tomu, že nič nerobila a nechcela ísť do roboty a obvinený si občas vypil. Nikdy nevidela, že by ju fyzicky nenapadol, nikdy nevolali ani hliadku Polície.

Svedkyňa XXXXX ako nevlastná sestra obvineného vo svojej výpovedi o. i. uviedla, že s jeho bývalou manželkou mala dobrý vzťah, kým bývali v XXXXX, robili sa rodinné oslavy, na ktorých boli spolu ako rodina a navštevovali sa. Podľa názoru svedkyne oni mali úplne normálny vzťah, ona nebola prítomná pri žiadnej hádke medzi nimi, skôr sa ona v XXXXX pochytila s poškodenou a obvinený sa ich snažil utíšiť. Poškodená je veľmi výbušný typ, keď začne ziapať, tak poriadne. Keď bývali v XXXXX, stretávali sa už menej, ale nevie o žiadnych ich problémoch. Nikdy na poškodenej nevidela žiadnu modrinu, žiadne náznaky týrania, tá sa jej nikdy nestážovala, že by ju Jano bil. Jediné čo jej poškodená povedala bolo to, že obvinený si vypil, ale nepovedala, ako sa vtedy ku nej správa. Obvinený aj napriek tomu, že pil, pravidelne robil, chodieval na týždňovky, on jediný zarábala a staral sa o financie v rodine. Poškodená nerobila nikdy počas ich vzťahu a on nevedel, čo s toľkými peniazmi robila. Jej syn XXXXX raz videl, že obvinený prišiel domov opitý a poškodená mu strelila takú facku, že zostal na zemi a nevládal sa pohnúť. Ona nikdy nebola svedkom toho, že by poškodenú bil alebo že by sa hádali, keď bola u nich na návšteve, obvinený sa správal ku poškodenej normálne, nekričal na ňu. Od neho svedkyňa vie, že sa hádali kvôli peniazom, keďže všetko čo zarobil, išlo na účet poškodenej a ona peniaze míňala. K jeho deťom mal dobrý vzťah, keď bol doma, venoval sa im, varil im a hral sa s nimi. So synom XXXXX mali komplikovaný vzťah, XXXXX so svojou poruchou a veľmi tvrdohlavou povahou bol iný ako ostatné deti, chcel, aby sa niečo naučil urobiť, ale poškodenej sa to nepáčilo. Svedkyňa ale nikdy nevidela, že by poškodenú alebo syna XXXXX bil. Vie, že požíval alkoholické nápoje, aj ho zažila opitého, ale nie keď bol s poškodenou. Keď si vypil, nebol agresívny, nechcel sa hádať. Podľa nej, keby do neho poškodená nevrátila, vôbec by sa nevadili, keby ho nechala, on si ľahne a spí. Toto je zo strany poškodenej výmysel a pomsta obvinenému, svedkyňa neverí, že by ju bil. Trestné oznámenie podala v čase, keď podávala aj žiadosť o rozvod a týmto trestným konaním si chcela ten

rozvod poistiť, aby ich rozviedli. Obvinený nie je zlý človek, nie je konfliktný ani agresívny, nikdy nevyvolával konflikty, o rodinu sa staral.

Svedkyňa XXXXX o. i. vypovedala, že obvineného i poškodenú pozná, prisiahovali sa aj s ich deťmi do XXXXX a začali bývať v rodinnom dome u jeho mamy, s ňou sa postupne začali stretávať, väčšinou u svedkyne. Vždy sa pri nej zastavila, keď išla do mesta a keď išla z mesta, stále mala v ruke mobil a tam si s niekým písala. U nich doma sa jej zdalo všetko v poriadku, zo začiatku sa moc o jej vzťahu s obvineným nezdôverovala, zastávala si ho. Neskôr sa jej už viac zdôverovala a viackrát hovorila, že obvinený pije alkohol, že keď si vypije tak nie je dobrá povaha a že sa hádajú pre peniaze, že ich míňa. Nepovedala jej však, že by ju bil a nikdy ju ani deti pred svedkyňou nezbil. Tá nikdy nevidela, že by poškodená mala modriny na sebe, alebo že by plakala. Povedala jej, že aby mala pokoj od obvineného, keď prišiel domov opitý, tak sa zatvorila s deťmi do izby. Niekedy že sa ho aj bála, lebo kričal, ale ona vedela ako na neho ísť, aj prvá na neho vybehla. Svedkyňa povedala, že ona už vie ako neho, vedela ho dať do lavy. Keď bol opitý a ona bola zatvorená s deťmi, tak jej búchal na dvere nech otvorí, že chce ísť aj ku deťom a ona mu povedala, aby vypadol a škaredo si nadávali, ale keď sa vykričal, potom si ľahol a zaspal. Ona sa niekedy aj zasmiala, keď prišiel opitý. Keď bol triezvy, správal sa normálne. Poškodená sa jej raz v telefóne opýtala, či by trpela to, keby ju manžel 13 rokov týral. Svedkyňa jej povedala, že ona by som to netrpela a rozviedla by sa, nevie však o tom a nemyslí si, že by ju obvinený týral, nič také nevidela. Keby sa ale niečo takéto dialo, matka obvineného by určite zakročila. Oni sa vadili aj kvôli synovi XXXXX, lebo mu nechcel pomáhať. Jedenkrát jej poškodená povedala, že XXXXX prišiel zo školy a obvinený mu dal facku za to, že nepomáha a vtedy XXXXX išiel spať ku svedkyňi, tá si vtedy ale na ňom nevšimla modriny. Tiež sa stalo, že poškodená raz s deťmi prišla spať ku nej domov, lebo obvinený bol opitý a že ich vyhadzoval. Poškodená jej uviedla, že k dcéram sa obvinený správal normálne a aj ona sama to videla. Väčšinu informácií má svedkyňa len z rozprávania poškodenej, tá sa jej nikdy nestážovala na jeho správanie, len to, že pil a že sa hádali pre peniaze a o XXXXX za to, že nechce pomáhať. Poškodená sa jej navonok nikdy nejavila, že by bola z toho všetkého zronená a utýraná, nikdy sa jej nestážovala, že by ju obvinený v niečom obmedzoval, alebo že by jej niečo zakazoval.

Svedkyňa XXXXX vo svojej svedeckej výpovedi dňa 17.06.2021 o. i. uviedla, že obv. XXXXX bol jej zať, pozná ho približne 16 rokov, z toho asi 2 roky žili spolu s jej dcérou XXXXX a ich deťmi v XXXXX a za ten čas bola prítomná pri všetkom. Kým svedkyňa s nimi bývala, obvinený bol každý deň napitý, vulgárne im obom nadával, ju samotnú však neudrel, nedovolil by si to. Raz svedkyňa videla, ako dal obvinený poškodenej facku na líce, keď pôvodne chcel udrieť dcéru XXXXX. Deti mohli jesť len do šiestej večer, potom museli ísť spať aj hladné. Malému XXXXX hovoril, že je retard, debil a že nie je jeho syn, pričom raz ho udrel do chrbta, jej dcéra ho potom udrela po líci alebo po chrbte a začali sa hádať. Dcéra jej spočiatku tajila, že ju obvinený bije, až keď prišla bývať ku nej do XXXXX sa jej priznala, že obvinený ju veľakrát bil, stále jej tvrdil, že Janko nie je jeho syn a nadával jej, aj keď s ním nechcela spať, čo raz počula cez stenu, kým ešte spolu bývali v XXXXX. Aj ich deti jej povedali, že poškodenú udrel päšťou do chrbta. Raz jej dcéra volala, že obvinený jej robí zle a plakala do telefónu, vtedy jej dal aj facku. Cez telefón počula, že je opitý. Keď bývali v XXXXX, dcéra jej volala každý deň a plakala do

telefónu. Ona jej raz povedala, nech vezme deti a nech prídu za ňou do XXXXX, čo aj urobila a so všetkými tromi deťmi prišla z Ružomberka ku nej. Odkedy spolu nežijú, dcéra aj jej deti sú šťastnejšie.

JUDr. XXXXX vo svojej výpovedi z 18.06.2021 uviedla, že uznesením Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 2Tp/1/2020 z 27.01.2020 bola ustanovená ako opatrovník maloletým poškodeným XXXXX, nar. XXXXX, a XXXXX, nar. XXXXX. Pokiaľ sa jedná o skutkové okolnosti uvedené v uznesení o vznesení obvinenia voči obv. XXXXX, k týmto vyjadriť nevie, keďže nebola priamym svedkom predmetných udalostí. O týchto skutočnostiach sa dozvedela z výpovedí maloletých detí dňa 10.03.2020, kedy obaja maloletí vypovedali a mal. XXXXX opätovne tieto okolnosti skutkov opisoval dňa 17.06.2021. Týchto výsluchov sa osobne zúčastnila. O celej veci ohľadne maloletých detí, ich spolunažívania s otcom a mamou, o osobných pomeroch, ktoré prebiehali v rodine vie len z výpovedí detí. V súvislosti s týmto konaním nevznikla žiadna škoda maloletým deťom, ktorú by bolo možné materiálne vyčíslieť, preto nárok na náhradu škody neuplatnila.

Zo **znaleckého posudku MUDr. Jany Bullovej** č. 125/2020, znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyplýva, že vyšetrením obv. XXXXX bolo zistené škodlivé zneužívanie alkoholu s rizikom možného prechodu do závislosti, v aktuálnom období však ešte neboli splnené diagnostické kritéria pre syndróm závislosti od alkoholu. Ide o opakované maladaptívne zneužívanie alkoholu s problémovým správaním v stavoch opitosti, so sklonom k impulzivite, dráždivosti, vulgárnym prejavom a agresivite pri oslabenej frustračnej a konfliktovej tolerancii, prítomné sú negatívne následky v rodinných vzťahoch. Na otázku, aké účinky a vplyv malo užívanie alkoholu na jeho organizmus, resp. na jeho správanie a konanie vo vzťahu k spáchaným skutkom, ktoré sú predmetom tohto konania znalkyňa odpovedala, že po stránke psychickej išlo najmä o problémové správanie v zmysle zvýšenej dráždivosti, konfliktnosti, impulzivity, možnej agresivity pri zvýšenom sebedomí, vulgárne prejavy, oslabenú sebareguláciu, racionálne zábrany a sebakontrolu, aj možnú fyzickú agresivitu. Somatické zmeny závažnejšieho charakteru, ktoré by boli spôsobené zneužívaním alkoholu znalkyňa u obvineného nezistila. Jeho osobnosť sa vyznačuje zníženou toleranciou na záťaž a zvýšenou pohotovosťou k impulzívnemu konaniu. V triezvom stave však dokáže svoje konanie racionálne kontrolovať.

Zo **znaleckého posudku PhDr. Karola Kleinmanna** č. 21/2020, znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí a i. vyplýva, že podľa výsledkov psychologického vyšetrenia poškodených XXXXX a mal. XXXXX ich situáciu najviac ovplyvnilo odsťahovanie sa od otca, čím sa výrazne znížilo ich traumatizovanie. Pre matku je dlhoročné vyšetrowanie zaťažujúce, priznáva, že nepočítala, že otec detí môže byť trestne stíhaný a k verzii potrestania vinníka sa neprikláňa. Matka, ktorá bola fyzicky a psychicky napádaná, najprv mala k predmetnej veci veľmi vyostrený postoj, tento však časom oslabuje a väzobné stíhanie považuje za neprimeraný trest. Na otázku, či konanie obvineného spôsobovalo poškodeným osobám fyzické alebo psychické utrpenie znalec uviedol, že psychické a fyzické utrpenie uvádza matka XXXXX, ktorá uviedla, že muž ju viackrát fyzicky napadol, psychicky ju ponižoval tým, že jej vulgárne nadával aj pred deťmi. Fyzické utrpenie uvádzal syn, že otec ho niekoľkokrát zbil a mal aj modriny. Maloletý, ktorý trpí poruchou ADHD a bol šikanovaný aj v škole uviedol, že otec ho

často bil a ubližoval mame aj jeho dvom sestrám. Na základe neustáleho fyzického a psychického násillia sa matka aj s deťmi odsťahovala od manžela. Násillie podľa matky trvalo cca 2 až 3 roky, deti sa otcovi odcudzili a majú k nemu ambivalentný vzťah, okrem dcéry Lucie, ktorá s ním vychádza veľmi dobre. Psychologickým vyšetrením nebolo zistené, že by poškodené osoby mali sklony k nepravdivým obvineniam, nebola zistená v odpovediach poškodených osôb protirečivosť, inkonzistentnosť výpovede, zmenená dejová línia, neočakávaná reakcia, neúprimné emócie, prejavy neistoty, nadbytočné details. Matka a syn sa držia predchádzajúceho popisu udalostí. Obaja majú intelektovú kapacitu (úroveň) v pásme podpriemeru. Maloletý syn, i keď bol bitý otcom, modriny a iné dôkazy bitia však nikdy neboli zdokladované lekárskou alebo policajnou správou. Otec syna týral aj psychicky, pravdepodobne z dôvodu, že nebol dostatočne šikovný a trpel ADHD. Otec túto skutočnosť nerešpektoval a za nesplnenie príkazov ho fyzicky trestal. Syn má k otcovi negatívny vzťah. Intenzita, resp. frekvencia otcových násilných akcií však nespĺňajú podmienky syndrómu CAN, najmä pre ich nepreukázateľnosť po dlhšom časovom odstupe.

Znalec PhDr. Karol Kleinmann bol vyšetrovateľkou PZ požiadaný o doplnenie jeho znaleckého posudku. Z dodatku č. 1 k tomuto posudku vyplýva, že poškodená XXXXX disponuje vysokou psychickou vzrušivosťou, má tendenciu prežívať úzkosť do vysokej miery a kvality, ale má aj vysoký stav očakávania a s ním späť mobilizáciu obranných procesov a tendenciu k dezintegrácii psychiky, čo môže narúšať jej psychickú rovnováhu. Je podozrievavá voči zámerom iných, má zníženú rezistenciu voči situačným vplyvom a môže reagovať precitlivo. Výpovede oboch poškodených znalec považuje za všeobecne vierohodné. Špecifická vierohodnosť u matky je však značne skreslená, znížená jej nižšou intelektovou kapacitou a tým, že nedokáže predvídať niektoré skutočnosti a neprikladala trestnému stíhaniu jej manžela takú váhu, čo teraz ľutuje. Výpoveď mal. XXXXX je špecificky vierohodná. Ten prežíval násillie otca a časté bitky veľmi intenzívne. Báľ sa ho a radšej sa hral vonku, aby nedošiel ku kontaktu s otcom. Veľmi sa mu uľavilo, keď sa od neho odsťahovali. Jeho postoj k otcovi je negatívny, lebo otec ho značne ponížoval a fyzicky trestal. Nevnímal, že niektoré aktivity syn nerobil naschvál, ale pre oneskorený vývin v detstve, časté podceňovanie syna zo strany otca maloletý niesol túto situáciu veľmi zle. Na vyjadrenie objektívnej psychologickkej intenzity utrpenia poškodených osôb neexistuje žiadna psychodiagnostická metóda alebo škála. Dá sa zaznamenať iba ich subjektívne pociťovanie utrpenia. Matka subjektívne pociťovala veľmi silné pocity utrpenia v čase, keď bývala s manželom v jednej domácnosti a z uvedeného dôvodu aj podala trestné oznámenie, podobne silné subjektívne pocity utrpenia uvádzal aj syn XXXXX.

Po opätovnom preštudovaní spisového materiálu bol znalec vypočutý dňa 26.11.2020, kedy zotrval na záveroch jeho znaleckého posudku č. 21/2020. Na otázku uviedol, že keď sa potvrdzuje syndróm CAN, posudzuje sa na základe subjektívnej výpovede a psychodiagnostických metód, ktoré však nepreukázali príznaky týrania maloletého. Ten vypovedal, ako ho otec týral a bil, ale v testoch a kresbách sa to nepreukázalo. Pri týchto testoch môže hrať rolu odstup času. Pokiaľ nedôjde ku retraumatizácii, môže dôjsť k tomu, že po čase zabúda na to a okrem toho maloletý nie je nejaký emocionálne zraniteľný typ a po určitom čase na to zabúda. Žije len v tom prítomnom čase. V inkriminovanej dobe to pociťoval veľmi

silno, ale po určitom čase môže dôjsť k vymazaniu alebo čiastočnému vyzamaniu z pamäte a potlačeniu citov. Je to ťažko zistiteľné a pri tomto vyšetrení ani neboli zistené príznaky syndrómu CAN. K príčinám skreslenia špecifickej vierohodnosti u poškodenej XXXXX znalec uviedol, že môže vychádzať z jej osobnostných vlastností a takýmto spôsobom chcela riešiť neúnosnú situáciu vo vzťahu a za najjednoduchší spôsob sa jej javilo oznámenie danej skutočnosti na Polícii, mohla to však riešiť aj cez sociálku. Štruktúra jej osobnosti je dosť výbušná, rýchlym spôsobom chce riešiť vzniknuté situácie, posudzuje ich v hneve a nenechá opadnúť emócie. Nedostatok poznatkov zo psychológie vývinu dieťaťa ju mohli viesť ku skresleniu záverov. Vyšetreniu znalcom sa vyhýbala, bola niekoľko krát predvolaná a nakoniec musela byť predvedená. Považovala celú situáciu za uzavretú. Traumatizovanie je stres, napätie, úzkosť, spôsobovanie stálych hádok medzi otcom a matkou ako aj hostilné správanie otca k maloletému - to je také chladné, bez emócií, bez nejakého vzťahu. Potvrzuje to aj skutočnosť, že keď odišli od otca tak napätie u matky a maloletého sa vytratilo. Hostilita a agresivita otca vplývali na utrpenie maloletého a nevedel sa preniesť cez to, že otec ho nemá rád. U matky XXXXX bolo traumatizovanie spôsobené hádkami medzi ňou a obvineným, k tým hádkam však prispievala aj ona.

Pôvodné podozrenie zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa podľa trestného oznámenia poškodenej zo 17.10.2019 mal. obv. XXXXX dopustiť v lete 2016 voči jeho maloletej dcére XXXXX, nar. XXXXX, nebolo vykonanými dôkazmi preukázané a nebolo ani predmetom vzneseného obvinenia, preto sa ním z hľadiska dokazovania podrobnejšie nezaobieram.

Vyšetrovatelka PZ vyžiadala do spisu aj správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, oddelenia SPODaSK, správy Základnej školy Ružomberok – XXXXX a Základnej školy XXXXX aj lekárske správy detského psychiatra MUDr. Martina Naďa, lekára psychiatrického oddelenia ÚVN SNP – FN Ružomberok. Zo všetkých týchto správ nevyplýva, že by uvedené subjekty zistili alebo zaznamenali akékoľvek zmeny, poznatky a informácie, resp. viditeľné či latentné známky a poranenia, ktoré by signalizovali týranie alebo zlé zaobchádzanie s maloletým XXXXX. Podľa správy Národného ústavu detských chorôb Bratislava bol maloletý s jeho matkou údajne dlhodobo psychicky a fyzicky týraný otcom, išlo však o sprostredkovanú informáciu, nie o ich vlastný poznatok. Podľa správy Základnej školy internátnej pre žiakov s narušenou komunikačnou schopnosťou Jamník, ktorú mal. XXXXX navštevoval v období od 01.09.2014 do 31.08.2016, neboli zistené žiadne výrazné skutočnosti z rodinného prostredia, ktoré by na ňom zanechávali známky násillia, neevidujú žiadny zápis o jeho zraneniach po príchode z domu na internát v týždenných intervaloch.

Zadovážené boli aj ďalšie správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok a Sociálnej poisťovne, z ktorých vyplynulo, že obv. XXXXX doteraz nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Od 30.11.2015 až doteraz je zamestnaný v riadnom pracovnom pomere v XXXXX, a. s., s pravidelným príjmom, po pracovnej stránke je hodnotený kladne. Aj predtým bol riadne zamestnaný u iných zamestnávateľov a do roku 2008 bol držiteľom živnostenského oprávnenia. Poškodená XXXXX od januára 2014 do decembra 2016 poberala rodičovský príspevok v sume 203,20 Eur mesačne. Podľa správy o povesti Obce XXXXX

obvinený nebol nikdy prejednávaný komisiou verejného poriadku a nebola na neho podaná žiadna sťažnosť. Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov má obvinený len jeden záznam z 10.06.2021, kedy sa dopustil dopravného priestupku (prekročenie rýchlosti). V súčasnosti nie je proti nemu vedené iné trestné stíhanie. Podľa aktuálneho odpisu registra trestov doteraz nebol súdne trestaný.

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 2P/55/2019-50 z 04.03.2020 bolo manželstvo navrhovateľky XXXXX a odporcu XXXXX rozvedené, maloleté deti XXXXX, XXXXX a XXXXX boli zverené do výchovy a opatery matke a otcovi bola určené platiť výživné k rukám matky v celkovej výške 260,- Eur. Návrh na rozvod XXXXX podala na tunajší súd dňa 31.10.2019.

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s použitím ustanovenia § 138 písm. b) Trestného zákona sa dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť a tento čin spácha závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. b) Trestného zákona sa závažnejším spôsobom konania rozumie spáchanie trestného činu po dlhší čas.

Blízkou osobou sa podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú. Blízkou osobou sa podľa § 127 ods. 5 Trestného zákona sa rozumie na účely zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona a ďalších taxatívne vymenovaných trestných činov rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Týraním blízkej osoby alebo zverenej osoby v zmysle § 208 Trestného zákona sa rozumie také zlé zaobchádzanie s týmito osobami, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti, necitlivosti, bezohľadnosti alebo bolestivosti aj určitým trvaním, ktoré tieto osoby pociťujú ako ťažké príkorie. Vyznačuje sa určitou trvalosťou, prípadne aj sústavnosťou alebo opakovanými útokmi. Trvalosť páchatelovho konania je nutné posudzovať v závislosti od intenzity zlého zaobchádzania. Nevyžaduje sa, aby u blízkej a zverenej osoby vznikli následky na zdraví. Pod pojmom "fyzické alebo psychické utrpenie" treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas. Pre domáce násilie je typická opakovanosť, keďže nejde o ojedinelý a jednorazový incident. Objektívna stránka spočíva v takom konaní páchatela, ktorý týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie niektorou z foriem uvedenou vo vyššie citovanom ustanovení.

Skutková podstata trestného činu predstavuje súhrn typových (subjektívnych a objektívnych) znakov, ktorými sa od seba odlišujú jednotlivé druhy trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona a ktoré charakterizujú určité ľudské konanie a jeho výsledok ako trestný čin. Skutková podstata trestného činu sa skladá zo štyroch typových znakov nazývaných objekt, objektívna stránka, subjekt a subjektívna stránka. Všetky znaky tvoria jednotný celok a sú v skutkovej podstate obligatórne. Naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu je potrebné, aby určité ľudské konanie mohlo byť kvalifikované ako trestný čin. Ak niektorý z týchto typových znakov pri konkrétnom skutku chýba, nie je naplnená skutková podstata trestného činu, tým pádom nemôže byť daný skutok trestným činom a nedošlo k jeho spáchaniu.

Rozlišovacím kritériom, či ide o zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona alebo o priestupok, je závažnosť protiprávneho konania (spôsob vykonania, následok, okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný a pohnútká páchatela), teda či sa páchatel dopustil na blízkej alebo zverenej osobe takého konania, ktoré jej spôsobilo fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie niektorým zo spôsobov vymenovaných v § 208 Trestného zákona. Priestupkom bude také konanie (skutok), keď ide o menej závažné protiprávne konanie, ktorého závažnosť je nepatrná.

V predmetnej trestnej veci bolo zistené a preukázané, že poškodená XXXXX bola manželkou obv. XXXXX od 01.08.2015, keď už predtým spolu žili od roku 2005 na rôznych miestach ako partneri. Dňa XXXXX sa im narodilo prvé dieťa – syn XXXXX a neskôr aj ďalšie dve deti – dcéry XXXXX (dňa XXXXX) a XXXXX (dňa XXXXX). Hoci poškodená tvrdí, že týranie zo strany obvineného bola aj s ich synom vystavená od roku 2013 až do júla 2019, za celú túto dobu nikdy nevyhľadala lekárske ošetrovanie pre seba ani pre jej syna z dôvodu zranení vzniknutých po proklamovanom častom napadnutí obvineným, nikdy nepodala trestné oznámenie ani oznámenie zo spáchania priestupku a vzniknuté konfliktné situácie či násilné konanie obvineného najmä pod vplyvom alkoholu, pokiaľ k nim došlo, neriešila ani privolaním policajnej hliadky na vykonanie zákroku. Neurobila tak nikdy ani jej matka XXXXX, ktorá s nimi bývala cca 2 roky v spoločnej domácnosti v Ružomberku – XXXXX a podľa jej výpovede bola pri všetkom, ale o bití sa dozvedela od jej dcéry až po odchode od obvineného. Poškodená podala trestné oznámenie na obvineného v tejto veci až dňa 17.10.2019, t. j. 3 mesiace po jej odchode zo spoločnej domácnosti a odsťahovaní do XXXXX, pričom následne dňa 31.10.2019 podala tunajšiemu súdu návrh na rozvod ich manželstva. Táto časová súvislosť môže nasvedčovať určitej účelovosti podania trestného oznámenia poškodenej v súvislosti s následným podaním jej návrhu na rozvod manželstva. Svedkyňa XXXXX, ktorá s nimi bývala od júla 2017 do júla 2019 v spoločnej domácnosti v Hubovej, ale ani ďalšie vypočuté svedkyne XXXXX, XXXXX a XXXXX okrem požívania alkoholu obvineným a ich vzájomných hádok nepotvrdili žiadne jeho násilné konanie voči poškodenej alebo ich synovi, že by ich bil, vyhrážal sa im alebo im vulgárne nadával, keďže nikdy nevideli žiadne fyzické napadnutie poškodenej, nikdy na nej nevideli žiadne modriny a táto sa im ani nestážovala, že by ju alebo jej syna obvinený niekedy bil alebo udrel, pričom boli s poškodenou v častom, resp. v každodennom osobnom kontakte. Aj keď ide o matku, nevlastnú sestru a švagrinú obvineného, tieto boli, podobne ako svedkyňa XXXXX, pred ich výsluchmi vyšetrovateľkou PZ riadne

poučené o ich povinnosti vypovedať pravdu a nič nezamlčovať aj o trestných následkoch krivej výpovede.

U mal. XXXXX nebol vykonaným psychologickým vyšetrením zistený syndróm týraného, zneužívaného a zanedbávaného dieťaťa CAN (Child Abuse & Neglect). Špecifická vierohodnosť u poškodenej je však podľa znalca značne skreslená, znížená jej nižšou intelektovou kapacitou a tým, že nedokáže predvídať niektoré skutočnosti a neprikladala trestnému stíhaniu jej manžela takú váhu, čo teraz ľutuje. Ak znalec – psychológ aj konštatoval u oboch poškodených psychické a fyzické utrpenie, vychádzal pritom predovšetkým z ich vyjadrení pri výsluchoch, resp. počas vyšetrenia. Nebolo preukázané, že by poškodená bola v partnerskom vzťahu, resp. v manželstve vo výraznejšie podriadenej a poníženej pozícii, typickej a príznačnej u týraných žien, oproti obvinenému ako dominantnému partnerovi a manželovi, naopak najmä zo svedeckých výpovedí XXXXX a XXXXX vyplynulo, že poškodená sama po príchode obvineného domov v podnapitom stave s ním viackrát vyvolala hádku a nadávala mu rovnako ako on jej. Ich partnerské a manželské spolužitie zrejme výrazne nevybočovalo z rámca obvyklých pomerov v iných rodinách, v ktorých hrá negatívnu úlohu alkohol a dochádza k hádkam medzi partnermi (manželmi), prípadne k občasným fyzickým napadnutiam.

Objektívnymi dôkazmi teda nebolo jednoznačne preukázané, že obv. XXXXX sa voči obom poškodeným po dlhší čas agresívne správal, opakovane sa voči nim dopúšťal fyzického a psychického násillia a spôsobil im fyzické alebo psychické utrpenie, ktoré by poškodení oprávnene pociťovali ako ťažké príkorie. Na základe vyhodnotenia všetkých vykonaných dôkazov podľa môjho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku a zohľadňujúc všetky vyššie uvedené skutočnosti (najmä príčiny, pohnútku, priebeh, trvalosť, frekvenciu, sústavnosť ako aj intenzitu konania a následok, stupeň závažnosti a povahu jednotlivých incidentov) aj výsledky znaleckého dokazovania som dospel k záveru, že konaním obv. XXXXX neboli naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s použitím ustanovenia § 138 písm. b) Trestného zákona, a toto konanie nie je dôvodné kvalifikovať ani ako iný trestný čin, uvedený v osobitnej časti Trestného zákona. Konanie obvineného, resp. jeho časť by však mohlo byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d), e) Zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „citovaný zákon“). Tohto priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním, resp. ten, kto sa dopustí konania podľa písmena a) alebo písmena d) na blízkej osobe alebo osobe, ktorá mu bola zverená do starostlivosti alebo výchovy.

Podľa § 52 ods. 1 citovaného zákona priestupky prejednávajú obvodné úrady, ak zákon neustanovuje inak. Podľa § 55 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov na prejednanie priestupku je miestne príslušný správny orgán, v ktorého územnom obvode bol priestupok spáchaný.

Podľa § 20 ods. 1 citovaného zákona priestupok nemožno prejednať, ak od

jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia. Podľa § 20 ods. 2 citovaného zákona do plynutia lehoty podľa odseku 1 sa však nezapočítava doba, počas ktorej sa pre ten istý skutok viedlo trestné stíhanie. Tento odsek 2 bol do ustanovenia § 20 doplnený s účinnosťou od 01.02.2014 a vzťahuje len na priestupky spáchané po 01.02.2014. Je v súlade so zásadou materiálnej spravodlivosti a rieši situácie, keď protiprávne konania závažnejšej povahy, ktoré boli stíhané ako trestné činy v trestnom konaní, boli nakoniec orgánmi činnými v trestnom konaní, prípadne až súdom konajúcim v trestnej veci prekvalifikované na priestupky a postúpené orgánom príslušným na prejednanie priestupku. V týchto prípadoch v dôsledku dĺžky trvania trestného konania často dochádzalo k premlčaniu, resp. zániku zodpovednosti za priestupok z dôvodu uplynutia dvojročnej lehoty, ktorá podľa právnej úpravy do 31.01.2014 plynula bez ohľadu na prebiehajúce trestné stíhanie osoby. Išlo pritom spravidla o priestupky závažnejšej povahy na hranici ich posúdenia ako trestný čin. V prípadoch, keď bolo trestné stíhanie časovo náročnejšie, či už z dôvodov náročnosti dokazovania (znalecké posudky a pod.), nespolupráce procesných strán alebo z iných dôvodov, hrozilo, že tieto protiprávne konania nakoniec z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty nemohli byť postihnuté ani ako priestupok. Navyše, aj priestupkové konanie má objektívne danú časovú náročnosť. V danom prípade sa viedlo trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona od 26.11.2019, kedy bolo vydané uznesenie vyšetrovateľa PZ č. ČVS:ORP-353/VYS-RK-2019 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku o začatí trestného stíhania. Páchanie protiprávneho pokračujúceho konania obv. XXXXX bolo dokonané, resp. ukončené v presne nezistený deň v polovici júla 2019, odkedy začala plynúť dvojročná premlčacia lehota priestupku podľa § 20 ods. 1 citovaného zákona. Do tejto lehoty sa však nezapočítava doba od 26.11.2019 minimálne do dnešného dňa 24.09.2021 (cca 2 roky a 2 mesiace), resp. do dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia, počas ktorej sa pre ten istý skutok nepretržite viedlo trestné stíhanie. Vyššieuvedený priestupok teda ešte nie je premlčaný a je možné ho prejednať.

Na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d), e) citovaného zákona je miestne a vecne príslušný odbor všeobecnej vnútornej správy Okresný úrad Ružomberok ako priestupkový správny orgán.

V zmysle § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní. V zmysle § 214 ods. 2 Trestného poriadku policajt postúpi vec inému orgánu, iba ak vo veci nebolo vznesené obvinenie.

Na základe vyššie uvedených skutočností bolo potrebné meritórne rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má

odkladný účinok (§ 185 a nasl. Trestného poriadku).

JUDr. Milan Mikuláš
prokurátor